

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

Institutiones Qvintuplicis Theologiæ - Positivæ videlicet, Asceticæ,
Polemicæ, Speculativæ, & Moralis complectens, Unà cum Appendice
Methodum compendiariam reformationis Ecclesiasticæ à Concilio
Tridentino factæ continente

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1679

§. 8. De Profunditate S. Scripturæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48233](#)

utinam operari Eloquentiæ ac Poësi profanæ impensam, animum ad sacras literas volvendas adiecisset, illico omnium literarum aliarum ornamenta in conspectum Domini abiecit, eò quod cognovisset. S. Scripturam, omnem haud dubio elocutionis humanæ vincere, & quamlibet, licet innumeris figuris distinctam, & multipli eloquio elaboratam orationem, tamen præ divini sermonis fulgore obscurari atque languescere.

S. VIII.

De Profunditate S. Scripturæ.

Etsi aliqui videantur confundere profunditatem cum securitate, & pro codem sumere, revera tamen sunt vel maxime distinctæ, nam obscurum dicitur, quod à luce remota est; profundum vero vocatur, quod fundum magis vel minus remotum habet. Unde inter scientias quoque illa profundior dicitur, quæ difficilius ob doctrinaram à se propria solitarum multitudinem ab intellectu exhaeritur. Hoc rato negari non potest summam esse S. Scripturæ profunditatem; sic enim jam pridem cognovit S. Augustinus, in epiphodum dixit: *Tanta est Christianarum profunditas literarum ut in eis quotidie proficerem, si eas solas ab ineunte pueritate que ad decrepitam senectutem, maximo otio, summo studio, liore ingenio conarer addiscere, non quod ad ea, quæ necessaria sunt saluti, tanta perveniantur difficultate, sed, cum quisque fidem tenuerit, sine qua pie, recteque non vivitur, tam multaque multiplicibus mysteriorum miraculis opera; intelligentia proficiuntibus restant, tantaque non solum in verbis, quæ ista dicta sunt, verum etiam in rebus, quæ intelligenda sunt, ut aliquid sapientie, ut annosissimus, acutissimus, flagrantisque cupiditate discendi, hoc contingat, quod eadem serva quodam loco habet: Cum consummaverit homo, tunc multa piet. Certè ipse de se fatetur epist. 119. Ego in Sacris Scripturis multò plura nescio, quam scio. Hinc exclamavit l. 12. c. 14. Mira profunditas est eloquiorum tuorum, Domini, rum ecce ante nos superficies blandiens parvulie, sed mira profunditas DEVS meus, mira profunditas, horror est intendere eam, horror honoris, & tremor amoris.* Quin imò S. C.

De Profunditate S. Scripturæ.

25

rius ho. 9. super Ezech. indicat, tot tamenque abdita in Sacris Literis latere mysteria, ut in iis non pauca existant: quæ solis evoluta Cœlitibus, mortalibus adhuc universis sint involuta, hinc similem aliqui S. Scripturam dicunt esse torrenti ab Ezechiele c. 47. conspecto, quem pertransire ipse non poterat, quoniam intumuerant aquæ ejus, nec poterant trans vadari.

Porro hujus profunditatis tres potissimum radices à Commentatoribus rectè assignantur. Prima est *ipsius materia sublimitas*, id est, mysteriorum & doctrinarum supernaturalium multitudo & magnitudo; si enim etiam in naturalibus, teste Salomone Eccl. 1. cunctæ res sunt difficiles, & non potest eas homo explicare sermone; quanto minus supernaturalia objecta intellectu comprehendere poterit. Hinc meritò idem Sapiens Sap. 9. dixit: *Difficile estimamus, que in terra sunt, & quæ in conspectu sunt, invenimus cum labore, quæ autem in cœlis sunt, quis investigabit?*

Altera radix est *sensuum*, quos litera accipere potest, *multiplicitas*: nam, ut S. Hieronymus in c. 3. Ephes. dixit, *Singulari sermones, syllaba, apices & puncta in divinis Scripturis plena sunt sensibus.* Sed & Origenes hom. 1. in Exod. testatur, quemlibet Sacrae Scriptura locum, si diligenter excutiat, ingentem doctrinæ materiam posse suppeditare. *Vnde divina eloquia* (ait S. Gregorius ho. 7. super Ezech.) *tantè quisque altius intelligit, quanto altius in eis intendit.*

Tertia tandem radix est *Prophetiarum in S. Literis contentarum multitudo, & profunditas*: haec enim cum vel maximè fint extra Sphærā humani intellectū, meritò etiam tanto plura semper latere suspicatur, quanto plura per aliorum explicationem vel interpretationem cognoverit. Ob quæ causas meritò Alphonsus Salmeron pronunciavit proleg. 2. in Script., nullum extare librum humanā industriā aut ingenio elaboratum, qui cum Sacris Literis in profunditate conserfi possit.

§. IX.

De Obscuritate S. Scripturæ.

De hac proprietate S. Scripturæ multa & gravis est inter Catholicos & hæreticos Doctores concertatio; his omnes

B 5

omni-